

Sygn. akt IV CSK 710/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku A. O. i M. O.

przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w R., Gminy Miasta R., Skarbu Państwa - Wojewody (...), [X] Zarządu Infrastruktury w W., (...) Bazy Lotnictwa Szkolnego [...] w R. Jednostki Wojskowej nr (...), T. S. i H. S. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Gminy Miasta R.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od Gminy Miasta R. na rzecz wnioskodawców
kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania Gmina Miasta R. uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 24 maja 2016 r. występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które stanowi „kwestia wyłączenia z obrotu prawnego lotniska wojskowego stanowiącego pierwotnie własność Skarbu Państwa, darowanego następnie Gminie Miasta R. z przeznaczeniem na założenie lotniska cywilnego użytku publicznego, który to cel został zrealizowany”. Zdaniem skarżącej, za przyjęciem skargi do rozpoznania przemawia także jej oczywista zasadność.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawcy A. O. i M. O. wnieśli o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania bądź o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi (co najmniej) jedna z wymienionych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez podmiot składający wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie takiego wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Na wstępie należy zauważyć, że skarżąca wadliwie, gdyż w części obejmującej uzasadnienie podstaw kasacyjnych, uzupełniając podać, iż „sformułowane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnienie” stanowi kwestia, „czy fragment lotniska wojskowego stanowiącego pierwotnie własność Skarbu Państwa, darowanego następnie Gminie Miasta R. z przeznaczeniem na założenie lotniska cywilnego użytku publicznego, który to cel został zrealizowany jest wyłączony z obrotu prawnego i jako taki nie podlega cywilistycznym regułom zasiedzenia”.

W uzasadnieniu wniosku brak argumentacji prawnej, która byłaby właściwa dla wykazania przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jej wykazanie wymaga poza sformułowaniem określonego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym i powołaniem przepisów, które stanowiły źródło jego powstania, zaprezentowania odpowiedniej argumentacji przekonującej o istnieniu

na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych, a także świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, ponadto wskazania, dlaczego jest ono istotne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.).

Skarżąca, uzasadniając wniosek, nie uwzględniła tych elementów, a uzasadnienie to odpowiada uzasadnieniu podstaw skargi i sprowadza się do polemiki ze stanowiskiem Sądu Okręgowego oraz do prezentacji własnego poglądu co do sposobu rozstrzygnięcia przedstawionego w skardze „zagadnienia”, w ten sposób skarżąca zmierzała do poddania kontroli Sądu Najwyższego trafności określonych zarzutów oraz zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu wniosku brak wymaganych argumentów prawnych, które mogłyby przekonać, że w sprawie pojawił się istotny, abstrakcyjny, budzący rzeczywiste i poważne wątpliwości problem prawny, który wymagałby wypowiedzi Sądu Najwyższego. Postawione w skardze pytanie wraz z uzupełniającymi je wywodami wskazują na wątpliwości skarżącej odnośnie do prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia, nie zaś na wystąpienie zagadnienia, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Należy dodać, że okoliczność, którą skarżąca powołała jako element pytania, dotycząca darowania gminie spornej nieruchomości w celu założenia lotniska cywilnego, nie miała w stanie faktycznym sprawy znaczenia, gdyż zawarcie umowy w tym przedmiocie nastąpiło po dniu, w którym - według Sądu - wnioskodawcy nabyli własność nieruchomości przez zasiedzenie. Co więcej, postawione w skardze „zagadnienie” zostało sformułowane z pominięciem istotnego ustalenia, iż nieruchomość objęta zasiedzeniem nie była wykorzystywana jako lotnisko.

Skarżąca nie wykazała również drugiej z powołanych przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania - oczywistej zasadności skargi, gdyż nie przedstawiła jakichkolwiek argumentów prawnych mogących przekonać o jej wystąpieniu. W tej sytuacji jedynie dla porządku należy przypomnieć, że uzasadnienie wniosku odwołujące się do przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaga zaprezentowania stosownej argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania

kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia wskazanych przez skarżącego przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., opierając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

jw